

ಶ್ರೀ ಎಸ್. ಆರ್. ಬೊಮ್ಮಾಯಿ.— ನಾವು ಅನೇಕ ಸಾರಿ ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ, ನಗರದ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಶಾಸಕರ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದು ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಭೇಂಬರಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ ಎಂದು ನಾವು ಹೇಳಿದ್ದೇವೆ. ಹಿಂದೆ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಒಂದು ಸಾರಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಶಾಸಕರನ್ನು ತಮ್ಮ ಭೇಂಬರಿಗೆ ಕರೆದು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿದರು. ಆ ಮೇಲೆ ಆ ಪದ್ಧತಿ ಯನ್ನು ನಿಲ್ಲಿಸಿದರು. ಹಿಂದೆ ಬೆಂಗಳೂರು ನಗರಸಭೆಯಲ್ಲಿ ಆಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ಆಗಿದ್ದ ಶ್ರೀಮಾನ್ ಲಕ್ಷ್ಮಣ ರಾವ್ ಅವರು ೬ ತಿಂಗಳಿಗೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಶಾಸಕರು ಮತ್ತು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಭೆಯನ್ನು ಕರೆದು ನಗರಕ್ಕೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಮಹತ್ವದ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರು. ಇತ್ತೀಚೆಗೆ ಆ ಒಂದು ಪದ್ಧತಿ ನಿಂತು ಹೋಗಿದೆ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ಈ ಸರ್ಕಾರ ನಗರಸಭೆಗಳ ಚುನಾವಣೆ ಯನ್ನು ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಜನರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳು ನಗರಸಭೆಗೆ ಬಂದು ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಹಾಗೆ ಇಲ್ಲ. ಆದಕಾರಣ ನಾನು ಈ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳುತ್ತಿದ್ದೇನೆ. ಆಯಾ ನಗರಸಭೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಶಾಸಕ ರನ್ನು ಕರೆದು, ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳನ್ನು ಕರೆದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಭೇಂಬರನಲ್ಲಿ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡಿ ದರೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಸಂಬಂಧದಲ್ಲಿ ನಗರಸಭೆಯವರಿಗೆ ವಾಟರ್‌ಸಪ್ಲೈ ಬೋರ್ಡಿನವರಿಗೆ ನಾನು ಪತ್ರವನ್ನು ಬರೆದಿದ್ದೇನೆ. ಇನ್ನೂ ಉತ್ತರ ಬಂದಿಲ್ಲ. ಈ ರೀತಿ ಆದರೆ ಶಾಸಕರು ಕೆಲಸ ಮಾಡು ವುದು ಹೇಗೆ? ಚುನಾವಣೆ ಎಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲವೋ ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ನಗರಸಭೆಯ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಶಾಸಕರ ಮತ್ತು ಆಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್, ಕಮಿಷನರಗಳ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಸಭೆಯನ್ನು ನಿಶಿದಿವ ಸಕ್ಕೆ ಒಂದು ಸಾರಿ ಕರೆದರೆ ಎಲ್ಲಾ ವಿಷಯಗಳನ್ನೂ ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಅನುಕೂಲವಾಗುತ್ತದೆ. ಇಲ್ಲದೇ ಹೋದರೆ ಹಣ ಅಪವ್ಯಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಗಮನವನ್ನು ಹರಿಸುತ್ತಾರೆ ಎಂದು ನಂಬಿದ್ದೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಧರ್ಮಸಿಂಗ್ ನಾರಾಯಣಸಿಂಗ್.— ಈ ತಿಂಗಳು ನಿಜವೇ ತಾರೀಖು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಜಿಲ್ಲಾ ಶಾಸಕರನ್ನು ಮತ್ತು ಕಮಿಷನರ್, ಆಡ್ಮಿನಿಸ್ಟ್ರೇಟರ್ ಮತ್ತು ವಾಟರ್‌ ಸಪ್ಲೈ ಬೋರ್ಡಿನ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು ಮತ್ತು ಮುಖ್ಯಸ್ಥರನ್ನು ಕರೆದು ಚರ್ಚೆ ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ.

(ii) *re : Hunger Strike by the Private and Aided School Teachers*

SRI A. G. KODGI.— Sir, I call the attention of the Minister for Education to the hunger strike by the private and aided school teachers.

SRI G. B. SHANKAR RAO (Minister for Education).— I wish to make the following Statement.

About twenty persons including teachers and Ayahs started strike in the premises of the office of the Deputy Director of Public Instruction, Bangalore City South District on 26-2-1980. Before starting the strike they did not give either notice or Memorandum.

On the 1st March 1980, the Joint Director of Public Instruction, Bangalore Division tried to discuss with the members on strike problems and the grievances. They refused to discuss.

On the 3rd March 1980, Commissioner for Public Instruction, the Director of Public Instruction (Primary Education), Joint Director of Public Instruction Bangalore Division and the Deputy Director of Public Instruction, South District met the members on strike between 10-30 A. M. and 6-30 P.M. and held discussion with

the Secretary, Karnataka Aided School Employees' Association, teachers and a yabs on strike and representatives of some of the Managements.

On the assurance that the Department would sort out their problems expeditiously they have called off the strike.

ಶ್ರೀ ಎ. ಬಿ. ಕೊಡಗಿ.—ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ನಾನು ಕೆಲವು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರುತ್ತೇನೆ. ಇವೊತ್ತು ಸರ್ಕಾರ ಈ ಸಭೆಯ ನಡವಳಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಎಷ್ಟು ಅಸಡ್ಡೆಯಿಂದ ವರ್ತಿಸುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ತಮ್ಮ ಗಮನಕ್ಕೆ ತರಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಸಾಮಾನ್ಯವಾಗಿ ನಾನು ಈ ಸಭೆಗೆ ಬರುವುದಕ್ಕೆ ಮುಂಚೆ ಈ ಕಾರ್ ಆಟೆನ್ಷನ್ನಿಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಅನ್ನು ಕೊಡುವ ಪದ್ಧತಿ ಇದೆ. ಏತಕ್ಕಿಂದರೆ ನಾವು ಅದರ ವಿಚಾರವನ್ನು ತಿಳಿಯಬೇಕಾದ ಅವಶ್ಯಕತೆ ಇದೆ. ಆದರೆ ಇವೊತ್ತು ಈ ವಿಷಯ ಪ್ರಾರಂಭವಾಗುವುದಕ್ಕೆ 31 ನಿಮಿಷ ಮುಂಚೆ ಇದರ ನಕಲನ್ನು ನಮಗೆ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಈ ಸಭೆಯ ನಡವಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಎಷ್ಟು ಅಸಡ್ಡೆ ಇದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ಗಮನಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಇವರು ಕೊಟ್ಟ ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿ ನೋಡಿದರೆ ಅವು ಈಡೇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಸುಮ್ಮನೆ ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುತ್ತೇವೆ. ಮಂತ್ರಿಗಳು ಉತ್ತರ ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಅಷ್ಟು ಮಾತ್ರ ಆಗುತ್ತಿದೆ.

ಇನ್ನು ಎರಡನೆಯ ವಿಚಾರವೆಂದರೆ ನನ್ನ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ನಾನು ಎರಡು ವಿಚಾರಗಳನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ನಮೂದು ಮಾಡಿದ್ದೇನೆ. ಅದೇನೆಂದರೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಚಿಂತಾಜನಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಮತ್ತು ಮೊನ್ನೆತಾನೆ ಬೆಂಗಳೂರು ಸೌತ್ ಡಿಸ್ಟ್ರಿಕ್ಟಿನ ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫ್ ಪಬ್ಲಿಕ್ ಇನ್‌ಸ್ಟ್ರಕ್ಷನ್ ಅವರ ಆಫೀಸಿನ ಮುಂದೆ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ನಡೆಸುವ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿದ್ದೇನೆ ಅದಕ್ಕೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಉತ್ತರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆ ಉತ್ತರವನ್ನು ಪರಿಶೀಲನೆ ಮಾಡಿದರೆ ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗುತ್ತದೆ.

ಒಂದನೆಯದು ಡೆಪ್ಯುಟಿ ಡೈರೆಕ್ಟರ್ ಆಫೀಸಿನ ಮುಂದೆ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಕುಳಿತುಕೊಂಡಿದ್ದಂತಹ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ತಮ್ಮ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹವನ್ನು ಮಾರ್ಚ್ 31ನೇ ತಾರೀಖು ಮುಕ್ತಾಯ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಸುಧಾರಣೆ ಮಾಡುವ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವ ಉತ್ತರವನ್ನೂ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಎಲ್ಲಾ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಅದೇನು ದೌರ್ಭಾಗ್ಯವೋ ಏನೋ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಕೊಡತಕ್ಕ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ಸರ್ಕಾರದವರು ಒದಗಿಸಿಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೆ ಕಾರಣವೇನೋ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ. ವಿದ್ಯಾರ್ಜನೆಗೆ ಸಾಕಷ್ಟು ಸಹಕಾರ ಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೂ ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೂ ತಾರತಮ್ಯ ಏತಕ್ಕೆ ಎಂಬುದು ನನಗೆ ಅರ್ಥವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಇವತ್ತು ಸರ್ಕಾರಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಗ್ಯಾಚುಯಿಟಿ ಮತ್ತು ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರಿ, ಆದರೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಈ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಫ್ಯಾಮಿಲಿ ಬೆನಿಫಿಟ್ ಸ್ಕೀಂ ಇದನ್ನೂ ಸಹ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಸರ್ಕಾರಿ ಸೇವೆಯಲ್ಲಿರುವವರು ನಿವೃತ್ತರಾದರೆ ಅವರ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳಿಗೆ ಕೆಲಸವನ್ನು ಕೊಡತಕ್ಕ ಪದ್ಧತಿ ನಮ್ಮ ಸರ್ಕಾರದಲ್ಲಿದೆ. ಆದರೆ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ನಿವೃತ್ತರಾದರೆ ಈ ಒಂದು ಸೌಲಭ್ಯವೂ ಅವರಿಗೆ ದೊರೆಯುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಾಗೆಯೇ, ಮುನಿಸಿಪಾಲಿಟಿ ಮತ್ತು ಕಾರ್ಪೊರೇಷನ್‌ನವರು ನಡೆಸತಕ್ಕ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಇಂಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸವನ್ನು ನಾವು ಕಾಣುತ್ತಿದ್ದೇವೆ. ಒಂದೇ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕವರು ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಸಂಸ್ಥೆಗಳಲ್ಲಿದ್ದರೆ ಇಂಥ ವ್ಯತ್ಯಾಸಗಳು ಇರಬಾರದು ಎನ್ನುವ ಉದ್ದೇಶದಿಂದ ನಾವು ಈ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಯಾವ ಯಾವ ಸೌಲಭ್ಯಗಳನ್ನು ನೀವು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದೀರೋ ಅವುಗಳನ್ನು ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯವರಿಗೆ ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕು, ಮತ್ತು ಯಾವ ರೀತಿಯ ಬೇಡ ಭಾವವನ್ನು ಮಾಡಬಾರದು ಎಂದು ನಾನು ಹೇಳಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಆಡಳಿತದಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರ, ಸರ್ಕಾರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಎಲ್ಲಾ ರೀತಿಯ ಸವಲತ್ತುಗಳನ್ನು ನೀಡಿ ವಾಗಿ ಒದಗಿಸಿಕೊಡುತ್ತಿದೆ. ನಮ್ಮ ದುರ್ದೈವ, ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಅವುಗಳ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದವರು ಒದಗಿಸಿಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಅವರ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗದವರು ಬಹಳ ಕೆಳಮಟ್ಟದಿಂದ ನೋಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಇವುಗಳನ್ನು ವ್ಯಾಪಾರಿ ಸಂಸ್ಥೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆ. ಈ ಎಲ್ಲಾ ಮಾಹಿತಿಗಳು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಗೊತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಏನೊಂದು ಕಾರ್ಯ ಕ್ರಮವನ್ನು ಈ ದಿಸೆಯಲ್ಲಿ ಹಾಕಿಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರಾದ ಮುಳ್ಳೂರು ಆನಂದರಾಯರು ಈ ಸದನದಲ್ಲಿ ಅಧ್ಯಾಪಕರೊಂದಿಗೆ ಕೊರತೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸವಿಸ್ತಾರವಾಗಿ ಹೇಳಿರುತ್ತಾರೆ ಆದರೂ ತಾವು ಏನೊಂದು ಕಾರ್ಯಕ್ರಮವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳದಿರುವುದು ಮತ್ತು ಈಗ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಇಂಥ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆನ್ನುವ ಮಾತನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಇದು ಪ್ರಾಮುಖ್ಯವಾದ ವಿಚಾರ. ನಾನು ನನ್ನ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇವಲ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ವಿಚಾರವನ್ನು ಹೇಳಿಲ್ಲ, ಖಾಸಗಿ ವಿದ್ಯಾಸಂಸ್ಥೆಗಳು ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಕೊಡುತ್ತಿರುವ ಕಿರುಕುಳದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ಹೇಳಿದ್ದೇನೆ. ನಮಗೆ ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಇಂಥ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಇಂಥ ಕ್ರಮ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೇವೆನ್ನುವಂಥ ಸ್ಪಷ್ಟ ಮಾತು ಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಅನೇಕ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಯವರು, ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಚೆಕ್ ಮೂಲಕ ಪಡೆದರೂ ಸಹ, ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರಿಗೆ ಸ್ವಲ್ಪ ಭಾಗವನ್ನು ಕೊಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಈ ವಿಷಯದ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಡಿಸ್‌ಕಸ್ ಮಾಡದೆ ಯಾವುದಕ್ಕೆ ಮಾಹಿತಿ ಬೇಕೋ ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ಕೇಳಿದರೆ ಸಾಕು. ಬಿಸ್ನೆಟ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಹೆಚ್ಚಿನ ವಿಷಯಗಳನ್ನು ತಾವು ಮಾತನಾಡಬಹುದು.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ಕೊಡಗಿ. ನಾನು ಈ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ, ಈ ವಿಚಾರದಲ್ಲಿ ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆ ಏನು, ಎನ್ನುವುದು ನಮಗೆ ಗೊತ್ತಾಗಬೇಕು. ಎಂದು ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಕೇವಲ ನಾಲ್ಕು ಪಂಕ್ತಿ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟ್ ಕೊಟ್ಟು ನಮ್ಮನ್ನು ತೃಪ್ತಿ ಮಾಡಿದರೆ ಏನು ಪ್ರಯೋಜನ? ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಹೇಳಬೇಕು. ತಾವು ಕೊಟ್ಟಂಥ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ.

“On the 1st March 1980 the Joint Director of Public Instruction, Bangalore Division tried to discuss with the Members on strike problems and the grievances. They refused to discuss”

ಅವರ ಗ್ರೀವೆಸ್ ಏನು ಎಂದು ಈಗಾಗಲೇ ಅಧಿಕಾರಿಗಳಿಗೆ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಅದೊಂದನ್ನೂ ಇಲ್ಲಿ ನಮೂದಿಸಿಲ್ಲ. ಕೊನೆಯಲ್ಲಿ

“On the assurance that the Department would sort out their problems expeditiously they have called off the strike”

ಎಂದು ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಯಾವ ವಾಗ್ಧಾನವನ್ನು ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ, ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಮೂದಿಸಿಲ್ಲ. ನಾವು ಕೇಳಿದ ಒಂದು ವಿಷಯಕ್ಕೂ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಸ್ಪಷ್ಟವಾದ ಉತ್ತರವಿಲ್ಲ. ನಾವೇನೋ ಹೇಳುವುದು ಇವರೇನೋ ಉತ್ತರ ಕೊಡುವುದು, ಇಂಥ ಒಂದು ಕೆಟ್ಟ ಸಂಪ್ರದಾಯವನ್ನು ಬದಲಾಯಿಸಬೇಕು. ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರು, ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಅದೇಶ ಕೊಟ್ಟು ನಮಗೆ ಸರಿಯಾದ ಮಾಹಿತಿಯನ್ನು ಒದಗಿಸುವಂತೆ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡಬೇಕು. ಈ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು, ಸರ್ಕಾರದ ಧೋರಣೆ ಏನು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ಪ್ರಮೀಳ (ಚಾಮರಾಜ ಪೇಟೆ).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೆ, ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ತಮ್ಮ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ‘On the 1st March 1980, the Joint Director or Public Instruction, Bangalore Division tried to discuss with the members of strike problems and the grievances. They refused to discuss’, ಎಂದು

ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ. ಸುಮಾರು ಐದು ದಿವಸಗಳಿಂದ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಯಾರೊಬ್ಬ ಅಧಿಕಾರಿಯೂ ಸಹ ಬಂದು ಮಾತನಾಡಿಸಿಲ್ಲ. ಇವರನ್ನು ಕೇಳುವವರೇ ಗತಿಯಿಲ್ಲ. ನಾನು ಮೊನ್ನೆಯ ದಿವಸ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಹೋಗಿ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಅಧಿಕಾರಿಗಳ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಮಾತನಾಡಿ ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಮತ್ತು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡತಕ್ಕವರ ಪ್ರತಿನಿಧಿಗಳೂ ಸಹ ಅಧಿಕಾರಿಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೂ ಸಹ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳೂ, ಇವರು ಮಾತನಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಒಪ್ಪಲಿಲ್ಲ ಏನ್ನುವಂಥ ಹೇಳಿಕೆಯನ್ನು ಇಲ್ಲಿ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ಸಭೆಯನ್ನು ಮಿಸ್‌ಲೀಡ್ ಮಾಡತಕ್ಕ ಹೇಳಿಕೆಯಾಗಿದೆ. ಇಂಥ ಸುಳ್ಳು ಹೇಳಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದೆ ಹೇಳತಕ್ಕಂಥಾದ್ದು ನ್ಯಾಯವಾದುದಲ್ಲ.

ಅಲ್ಲಿ ಸುಮಾರು ೮ ಸ್ಕೂಲಗಳವರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಕಣಿವರ ಸೇವಾ ಸಮಾಜದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸಮಾಡುವ ಸುಮಿತ್ರ ಎನ್ನುವವರು ಮೂರು ಮಕ್ಕಳ ತಾಯಿ, ಗಂಡ ಇಲ್ಲ, ಇವರನ್ನು ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟವರು ಆರ್ಡರ್ ಮಾಡಿದ್ದರೂ ಸಹ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿಲ್ಲ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಇವರು ಅಲ್ಲಿ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆಮೇಲೆ ಸುಲೋಚನ ಎನ್ನುವವರು ಎರಡು ಬಾರಿ ಟ್ರಿಬ್ಯುನಲ್‌ಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಕೋರ್ಟಿಗೆ ಹೋಗಿ ಬಂದಿದ್ದರೂ ಸಹ ಅವರಿಗೆ ೭ ವರ್ಷದಿಂದ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ೧೯೭೩ನೇ ಇಸವಿಯಿಂದ ಇವರು ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದು ಇವರ ನೇಮಕಾತಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ತಮ್ಮ ಅಪ್ರೂವಲ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಇವರ ಕಣ್ಣಿನ ಕೆರೆ ಹೇಳುವ ಹಾಗಿಲ್ಲ. ಇವರೂ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. — ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯನೆಯವರು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಮಾಹಿತಿ ಕೊಡುವುದಕ್ಕೆ ಆಗಲೀ ಹೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಿ ಅವಕಾಶವಿಲ್ಲ. ಗವರ್ನರ್ ಆಡ್ರಸ್ ಮೇಲೆ ಮಾತನಾಡುವಾಗ ತಾವು ಮಾತನಾಡ ಬಹುದು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ಪ್ರಮೀಳ. — ಅಲ್ಲಿ ೨೦ ಜನ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡಿದರೂ ಸಹ ಇದಕ್ಕೆ ಏನು ಪರಿಹಾರ ಕೊಡುತ್ತೇವೆ ಎಂದು ಹೇಳತಕ್ಕ ಉತ್ತರವೇ ಇಲ್ಲ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿದ್ದರೆ ನಾನು ಇಲ್ಲಿ ಪ್ರಶ್ನೆಗಳನ್ನು ಕೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶವೇ ಇರಲಿಲ್ಲ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. — ತಾವು ಎರಡು ಅಥವಾ ಮೂರು ವಿಷಯಗಳನ್ನು ಹೇಳಬಹುದು.

ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ಪ್ರಮೀಳ. — ಪ್ರೈವೇಟ್ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ನಡೆಸತಕ್ಕ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳಿಗೆ ಚೆಕ್ ಮೂಲಕ ಸಂಬಳಗಳನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೀರಿ. ಇದರಲ್ಲಿಯೂ ಮ್ಯಾನೇಜ್‌ಮೆಂಟಿನವರು ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಂದ ದುಡ್ಡನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರದ ಫೋರಣ್ ಏನು ಎಂದು ನಾವು ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಕೇಳಿದರೆ ಉತ್ತರವೇ ಇಲ್ಲ. ಬಡವರ ಬಳಿಗೆ, ಮತ್ತು ಚನ್ನಕೇಶವ ಸಾಮಿ ನರ್ಸರಿ ಶಾಲೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಡಿ.ಪಿ.ಐ. ಅವರು ರೆಕಗ್ನೈಸ್ ಮಾಡಿ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ಕಳುಹಿಸಿದ್ದರೂ, ಸರ್ಕಾರದಿಂದ ಇದುವರೆಗೂ ಯಾವ ಉತ್ತರವೂ ಇಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡತಕ್ಕ ಅಧ್ಯಾಪಕರಿಗೆ ಸಂಬಳ ಇಲ್ಲ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಏನು ಪರಿಹಾರಕೊಡುತ್ತೀರಿ? ರಾಜ ರಾಜೇಶ್ವರಿ ಸ್ಕೂಲು, ಓಂ ಸೇವಾ ಸ್ಕೂಲು ಮುಂತಾದ ಸ್ಕೂಲಗಳಿಗೆ ಸರಿಯಾದ ರೀತಿಯಲ್ಲಿ ರೆಕಗ್ನೈಸ್ ಆಗಲೀ, ಸಂಬಳಗಳಾಗಲೀ ಕೊಡುತ್ತಿಲ್ಲ. ಅದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ ಉಪವಾಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವರು ಯಾವ ಮೆಮೊರಾಂಡಂನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿಕೆಯಲ್ಲಿ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ, ಆದರೆ ನನಗೆ ಗೊತ್ತಿರುವ ಹಾಗೆ ಮೆಮೊರಾಂಡಂನ್ನು ಅವರು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ.

ಅಧ್ಯಕ್ಷರು. — Hon. Member is going beyond limits. ನಿರ್ದಿಷ್ಟವಾದ ಪ್ರಶ್ನೆ ಯನ್ನು ಕೇಳಿ?

ಶ್ರೀಮತಿ ಎಸ್. ಪ್ರಮೀಳ. — ಗುಲ್ಬರ್ಗ ನರ್ಸರಿ ಸ್ಕೂಲು ಹೆಡ್‌ಮಾಸ್ಟರ್ ಅವರಿಗೆ ಸರ್ಕಾರದವರು ಒಂದೂವರೆ ಸಾವಿರ ರೂಪಾಯಿಗಳ ಸಂಬಳವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇವರು ಬಿ.ವಿ.ಕೆ. ಐಯುಂಗಾರ್ ರೋಡಿನಲ್ಲಿ ಒಂದು ಸ್ಕೂಲನ್ನು ಮಾಡಿ ಒಬ್ಬರಿಗೆ ಒಂದು ಸಾವಿರ ರೂಗಳ ಡೋನೇಷನ್ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿದ್ದಾರೆ, ಇವರಿಗೆ ರೇಷ್ಮೆ ಕೋರಿಯನ್ನು ತೆಗೆಯುವುದಕ್ಕೆ ಅವಕಾಶ ಮಾಡಿಕೊಟ್ಟಿದ್ದೀರಿ, ಇವರು ಸಾರ್ವಜನಿಕರಿಗೆ ಮೋಸ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಅವರ ನೌಕರರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ.

ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ. ಸುಮಾರು ೨೦ ಜನರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದರೂ ಸಹ ಯಾರು ಬಗ್ಗೆಯೂ ಯಾವ ಪರಿಹಾರದ ಬಗ್ಗೆಯೂ ತಮ್ಮ ಉತ್ತರದಲ್ಲಿ ಏನನ್ನೂ ಹೇಳಿಲ್ಲ, ಹೇಳಿದ್ದರೆ ನಾವು ಮತ್ತೆ ಪ್ರಶ್ನೆ ಮಾಡತಕ್ಕದ್ದಾಗಲಿ ಕೇಳುವುದಕ್ಕಾಗಲಿ ಅವಕಾಶವಿರುತ್ತಿರಲಿಲ್ಲ.

2-30 P. M.

SRI A. LAKSHMI SAGAR (Chickpet).— I limit myself to one or two clarifications. Is the Hon. Minister for Education prepared to go into the demands put forward by the teachers who are on strike for some days?

Is he prepared to go into them and if so, within what period of time he would be able to give his reply to the demands that teachers have been able to put forward?

I thought the Hon. Minister for Education has become a little bit changed man now. Atleast I am glad he has been patient enough to hear all these things. As a Member, he was bubbling with enthusiasm and jumping from his chair to ask questions. Anyway, it is a welcome change, the change for the better. I believe the same change must be brought about in the manner of the working of his department.

The second point I should like to ask the Hon. Minister for Education is this: He has stated that on the assurance that the department would sort out their problems, they have called off their strike. May I know what assurance that the department has been able to give to the teachers which made them to call off their strike?

ಶ್ರೀ ಬಾಪುರಾವ್ ದೇಶಪಾಂಡೆ :— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಇಲ್ಲಿ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಪ್ರಶ್ನೆ ಎರಡು. ಒಂದು ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವ ಶಿಕ್ಷಕರಾವರೇ, ಇನ್ನೊಂದು ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರು. ಈಗ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ, ಏನು ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ಸಿಗುತ್ತಿವೆ ಆ ಸೌಲಭ್ಯಗಳು ತಮಗೂ ಸಿಗಬೇಕೆಂದು ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಯ ಶಿಕ್ಷಕರು ೩-೪ ಬೇಡಿಕೆಯನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಮುಂದಿಟ್ಟು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಸರ್ಕಾರ ಅದರ ಕಡೆಗೆ ಗಮನ ಕೊಡಲಿಲ್ಲ. ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳಿಗೆ ಪರಿಹಾರ ಕಂಡು ಹಿಡಿಯತಕ್ಕ ಉಪಾಯ ಮಾಡಲಿಲ್ಲ. ಈ ಕಾರಣದಿಂದ ಅವರು ಧರಣಿ ಮುಷ್ಕರ ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಇನ್ನು ಮುಂದೆ ಇವರನ್ನೂ ಸಹ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರಂತೆ ಸರಿಸಮಾನವಾಗಿ ಕಾಣುತ್ತೀರಾ ಇವರಿಗೂ ನಿವೃತ್ತಿವೇತನ, ಗ್ರಾಚ್ಯುಯಿಟಿ ಮುಂತಾದ ಅನುಕೂಲಗಳನ್ನು ಕಲ್ಪಿಸಿಕೊಡತಕ್ಕಂಥ ವ್ಯವಸ್ಥೆ ಮಾಡುತ್ತೀರಾ ಎಂಬ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳಿಂದ ಉತ್ತರ ಬೇಕಾಗಿದೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಆತ್ಮಾನಂದ :— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈಗ ಸರ್ಕಾರದ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಮತ್ತು ಖಾಸಗೀ ಶಾಲಾ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೂ ಇರತಕ್ಕಂಥ ತಾರತಮ್ಯವನ್ನು ಆದಷ್ಟು ಜಾಗ್ರತೆ ನಿವಾರಿಸಿ ಅವರ ಬೇಡಿಕೆಗಳನ್ನು ಸಹಾನುಭೂತಿಯಿಂದ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಪರಿಶೀಲಿಸುತ್ತಾರೆಯೇ ಎಂದು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಕೆ. ಬಿ. ಶಿವಯ್ಯ :— ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಈ ಖಾಸಗೀ ಶಾಲೆಗಳಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಶಿಕ್ಷಕರಿಗೆ ಏನು ಸಂಬಳ ಕೊಡಲಾಗುತ್ತಿದೆ, ಅದರಲ್ಲಿ ಶೋಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿದೆ. ಅವರನ್ನು ನೇಮಕ ಮಾಡುವ ಹಂತದಲ್ಲಿಯೂ ಶೋಷಣೆ ನಡೆಯುತ್ತಿವೆ ಎಂಬುದು ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಗೊತ್ತಿರುವ ವಿಚಾರ

ಮತ್ತು ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೂ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯ ಶೋಷಣೆಗಳನ್ನು ತಪ್ಪಿಸಬೇಕಾದರೆ, ಈ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲೆಗಳನ್ನೆಲ್ಲಾ ಸರ್ಕಾರದವರೇ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವುದಕ್ಕೆ ತಯಾರಿದ್ದಾರೆಯೇ, ಅಥವಾ ಏನು ತೀರ್ಮಾನ ತೆಗೆದುಕೊಂಡಿದ್ದಾರೆಂದು ತಮ್ಮ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ಕೇಳಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

SRI B. B. SAYANAK (Belgaum).— Mr. Speaker, Sir, There are Government Primary School Teachers and Private and aided School teachers. The facilities given to the Government Primary School Teachers and the Private and Aided School Teachers are different. Why there is discrimination between the facilities enjoyed by the Government School Teachers and the Private and Aided School Teachers? In my District also, the teachers have started the agitation. I there fore once again request the Government to give all the facilities that are enjoyed by the Government School Teachers to the teachers working in the private and aided schools.

SRI G. B. SHANKAR RAO.—My statement has been completely misunderstood by most of the Hon. Members. The teachers went on strike without giving any Memorandum. They simply went on strike. The Officers made all their efforts to go and approach them and enquire into their grievances but they never paid any heed to the Officers. Subsequently, after one or two days, we tried all ways to approach them and to know their grievances. I asked the Deputy Director of the concerned area to get into touch with the teachers on hunger strike. They refused to talk to him. Subsequently, I had to request the Joint Director of Education. The something happened with the Joint Director also. Ultimately, I had to request the Commissioner for Public Instruction to solve this problem. He, along with his subordinates, i.e., the Deputy Director and the Joint Director went there and tried his best to sort out their demands. No specific problem has been put-forth by the teachers on hunger strike. Their demands pertain to individual grievances and not grievances of class of the teaching staff as such, in the aided schools. There were teachers from 8 Schools, 5 Primary Schools, 2 Nursery Schools and 1 Primary-cum-Nursery School. They had their own individual grievances and their demands were discussed with the Officers concerned and they tried to redress some of their grievances. In the case of some of the grievances, they also agreed to have amicable settlement with the Management with the help of the departmental officers. So, they called off strike. Now the discussion on that subject has been converted into the discussion concerning pay-scales, pensions, gratuity etc., All those problems are of general nature pertaining to the department. Off-hand, I cannot reply to all those demands because those things were not put-forth before the Officers and the Government. The teachers went on strike and after two or three days, some Secretary or somebody, gave a list of demands

These demands can very well be discussed at the time of discussion on the budget. At that time, I am prepared to give reply. The department is very much concerned about the problems of teachers and are very sympathetic. As far as possible, I will see that their grievances are redressed and they are helped. I am very very sympathetic towards them because I myself was a teacher in my early days. To put an end to this sort of agitation by the teaching staff, the Government is thinking of introducing a Comprehensive Education Bill.

SRI A. LAKSHMI SAGAR —That, you have been saying for the last so many years.

SRI G. B. SHANKAR RAO.—Please allow me some time. I would like to assure the House that a Comprehensive Bill will be introduced in this Budget Session itself. So far as the individual demands of the teachers pertaining to different schools are concerned, if the Members are interested, I will read out a statement which is prepared by me.

SRI A. LAKSHMI SAGAR.—I want two clarifications. Firstly, the Hon. Minister has said that there were no demands and if there were any, they were only of individual character. Secondly, the Hon. Minister has said that later on some representatives of the Teachers' Union came with a list of demands. These are the two things that emerge out of his explanation. Therefore, both of them are necessary according to teachers. The demands of the aided school teachers have been hanging for over a long period. What efforts have the Government been able to make to redress those grievances?

Secondly, a teacher who has got some grievances, will not be able to teach effectively. I am also a teacher in a private institution. Therefore, even if there are individual grievances, that will affect the teacher and if it affects the teacher, his teaching will also be affected. And if you view the totality of the individual grievances in a proper context, it will mar the entire system of teaching. Therefore, please have some perspective on the entire situation and try to see the root cause. Let us not go by technicalities. It does not solve the human problem and particularly the nation builder's problem. I want you to consider this problem with perspective so that teachers may not come to you or to us often and often.

SRI G. B. SHANKAR RAO.—Those teachers who went on hunger strike had not placed demands before the Government. Their demands were very simple and individual in character.

ಶ್ರೀ ಎ. ಜಿ. ಕೊಡ್ಲಿ.—ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇಲ್ಲಿ ಡಿಮಾಂಡ್ ಏನೂ ಇರಲಿಲ್ಲ, ಕೇವಲ ವೈಯಕ್ತಿಕವಾಗಿ ಕೆಲವು ಜನ ಮಾತ್ರ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ ಎಂದು ತಿಳಿಸಿದರು. ಅದು ಸತ್ಯಕ್ಕೆ ದೂರವಾದ

ವಿಚಾರ. ನನ್ನ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ೨೦ ಜನ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಮಾಡುತ್ತಿರುವ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆದಿಲ್ಲ. ನನ್ನ ಗಮನ ಸೆಳೆಯುವ ಸೂಚನೆಯಲ್ಲಿ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಚಿಂತಾಜನಕ ಪರಿಸ್ಥಿತಿ ಕುರಿತಂತೆ ಮತ್ತು ಈ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹ ಕುರಿತಂತೆ ವಿಚಾರವನ್ನು ಸರ್ಕಾರದ ಗಮನಕ್ಕೆ ತಂದಿದ್ದೇನೆ. ಅದುದರಿಂದ ಮಂತ್ರಿಗಳ ಹೇಳಿಕೆ ಒಂದು ಪಾರ್ಟಿಗೆ ಮಾತ್ರ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟಿದ್ದು, ೨೦ ಜನ ಅಧ್ಯಾಪಕರು ಏನೂ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಡದೆ ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹಕ್ಕೆ ಕುಳಿತಿರುವುದು. ಆದರೆ ಇಡೀ ಖಾಸಗಿ ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರ ತೊಂದರೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಗಮನ ಸೆಳೆದಿದ್ದೇನೆ. ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಹೇಳಿಕೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಅದನ್ನು ಮರೆತುಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಖಾಸಗಿ ಶಾಲಾ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರತಕ್ಕಂಥ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗವನ್ನು ತಾವು ಹೇಗೆ ಮುಖ್ಯಿಯಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನತಕ್ಕ ವಿಚಾರ ನಮಗೆ ಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಾನ್ಯ ಮಂತ್ರಿಗಳು ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಾಂಪ್ರಹೆನ್ಸಿವ್ ಜಿಲ್ ತರುತ್ತೇನೆಂದು ಹೇಳಿದರು, ಅಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ ಆಡಳಿತ ವರ್ಗ ಈ ಅಧ್ಯಾಪಕರನ್ನು ಶೋಷಣೆ ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತದೆ. ಇವರನ್ನು ಹೇಗೆ ಹತೋಟಿಯಲ್ಲಿ ತರುತ್ತೀರಿ ಎನ್ನುವ ಬಗ್ಗೆ ತಾವು ಉತ್ತರ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಕೇವಲ ೨೦ ಜನ ಹಂಗರ್ ಸ್ಟೈಕ್ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ, ನಮಗೆ ನೋಟೀಸ್ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ. ಆಶ್ವಾಸನೆ ಕೊಟ್ಟಿಲ್ಲ ಎಂದು ಹೇಳಿದಿರಿ. ಇದರ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಧೋರಣೆಯನ್ನು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬೇಕು.

ಶ್ರೀ ಜಿ. ಬಿ. ಶಂಕರರಾವ್.—ಮಾನ್ಯ ಸದಸ್ಯರು ಸರಿಯಾಗಿ ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಲಿಲ್ಲ ಎಂದು ಕಾಣುತ್ತದೆ. ಉಪವಾಸ ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ಬಗ್ಗೆ ತಮ್ಮ ಬೇಡಿಕೆಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಸರ್ಕಾರಕ್ಕೆ ತಿಳಿಸಬೇಕಾಗಿತ್ತು. ಆ ಬಗ್ಗೆ ನಾವು ಈ ವಿಷಯದಲ್ಲಿ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವುದು ಸರಿ. ತಾವು ಅವರು ಸತ್ಯಾಗ್ರಹದ ಬಗ್ಗೆ ತಿಳಿಸುವುದು ಬಿಟ್ಟು ಇಡೀ ಇಲಾಖೆಗೆ ಸಂಬಂಧಪಟ್ಟ ಬೇರೆ ಬೇರೆ ಡಿಮಾಂಡ್‌ಗಳನ್ನು ಸಭೆಯ ಮುಂದಿಟ್ಟರೆ ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಉತ್ತರ ಹೇಳುವುದಕ್ಕೆ ಸಜ್ಜವಾಗುತ್ತದೆ. ಅದನ್ನು ಬಜೆಟ್ ಭಾಷಣದಲ್ಲಿ ದೇಳಿದರೆ ಉತ್ತರ ಕೊಡೋಣ.

MR. SPEAKER—The trend of the discussion is like a budget debate. The reply is of a general nature. The Hon. Member may speak later on when the Demands of the Department comes before the House, for discussion. Now I call upon Sri M. S. Atmananda to raise his matter.

(iii) ಮಂಡ್ಯನಗರದಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ ೧೮ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೮೦ ರಂದು ನಡೆದ ಬೆಂಕಿ ಅನಾಹುತ.)

ಶ್ರೀ ಎಂ. ಎಸ್. ಆತ್ಮಾನಂದ.—ಸಭಾಧ್ಯಕ್ಷರೇ, ಮಂಡ್ಯ ನಗರದಲ್ಲಿ ದಿನಾಂಕ ೧೮ನೇ ಫೆಬ್ರವರಿ ೧೯೮೦ ರಂದು ನಡೆದ ಬೆಂಕಿ ಅನಾಹುತದ ಬಗ್ಗೆ ನಾನು ಸನ್ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಸಚಿವರ ಗಮನವನ್ನು ಸೆಳೆಯಬಯಸುತ್ತೇನೆ.

ಶ್ರೀ ಎಂ. ವೀರಪ್ಪ ಮೊಯ್ಲಾ (ಹಣಕಾಸಿನ ಹಾಗೂ ಸಹಕಾರ ಮಂತ್ರಿಗಳು).—ಮಾನ್ಯ ಅಧ್ಯಕ್ಷರೇ ಮಾನ್ಯ ಕಂದಾಯ ಮತ್ತು ಕೃಷಿ ಸಚಿವರ ಪರವಾಗಿ ಈ ಸ್ಟೇಟ್‌ಮೆಂಟನ್ನು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ತಮ್ಮ ಅನುಮೋದೆಯನ್ನು ಕೇಳುತ್ತೇನೆ.

on account of an accidental fire that occurred on 18th February 1980 at about 6.15 pm. in Monday City. 42 huts situated behind the Nanda Talkies were completely destroyed rendering all inmates of the huts destitutes. The fire was put out with the help of local volunteers and the fire engine sent from Mysore. No injury or loss to human and cattle life has been reported. Arrangements have been made to guard the area pending salvage of damaged property, if any. Arrangements were also made to provide temporary shelter and food for the victims. The estimated loss is about Rs. 1,70,564/-.